

Slezská univerzita v Opavě
Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné

předmět: Sociální politika
Seminární práce

Téma: Chudoba

v Karviné dne: 15.10.2009

Alena Nováková
Fiktivní jméno studentky

Obsah:

Úvod	2
1 Problém chudoby	3
1.1 Dělení chudoby	3
1.2 Příčiny chudoby	3
2 „Christopher a Ashley: dvě děti z jiných světů“	5
2.1 OSN a snaha v potírání extrémní chudoby ve světě	6
2.2 Česká republika a program rozvojové spolupráce	7
2.3 Informovanost obyvatel ČR o programu rozvojové spolupráce	8
3 Jak mohu pomoci?	11
Závěr	14
Použité zdroje	15

Úvod

K tématu mé seminární práce mě inspiroval článek Mladé fronty DNES ze dne 10.9.2005 „Christopher a Ashley: dvě děti z jiných světů“. Autor článku Josef Pazderka konfrontuje různé výhledy do budoucnosti dvou chlapců, v té době jedenáctiletého Christophera CheethamRobertse z Velké Británie a devítiletého Ashleyho Eimana z Namibie. Obsah článku mě přiměl k zamyšlení nad tím, nakolik reálné je naplnění představ o budoucnosti malého Ashleyho, vzhledem k tomu v jakém prostředí a za jakých podmínek vyrůstá. Cílem mé seminární práce je tedy snaha zmapovat možnosti pomoci obyvatelům nejchudších oblastí světa na cestě za „lepší budoucností“ a dostupnost informací týkající se této pomoci.

V první kapitole se budu věnovat obecně problému chudoby, která provází lidstvo již od samotného počátku jeho existence, dělení chudoby a zamyslím se také nad příčinami vzniku chudoby.

Ve druhé kapitole se mimo citace ze zmiňovaného článku budu věnovat snahám Organizace spojených národů v oblasti potírání extrémní chudoby ve světě a svou pozornost rovněž zaměřím na zapojení České republiky do programů rozvojové spolupráce a informovanost občanů naší země v této oblasti.

Ve třetí kapitole se pokusím zmapovat možnosti obyčejného člověka – občana ČR - jak získat potřebné informace a zapojit se v rámci humanitární a rozvojové pomoci.

V závěru seminární práce budou shrnuty nejdůležitější výstupy.

1 Problém chudoby

Chudoba označuje sociální postavení člověka ve společnosti vyznačující se hmotným nedostatkem. Jedná se o problém, který provází lidstvo již od samotného počátku jeho existence, je však přítomný i v dnešní době, a to jak v rozvojových, tak nejvyspělejších státech na Zemi. Chudoba může být chápána jako kolektivní stav nemajetných osob nebo skupin, v tomto smyslu jsou za chudé pokládány celé státy. Ve vyspělých zemích pak za důkaz chudoby můžeme považovat existenci osob bez domova, chudá předměstí a ghetta.

1.1 Dělení chudoby

Chudobu je v zásadě možno rozdělit na dvě velké skupiny subjektivní a objektivní:

V případě **subjektivní chudoby** se jedná o vlastní hodnocení svého stavu, které nemusí být shodné s objektivní chudobou, proto také nemůže sloužit ke stanovení oficiálních hranic chudoby. Vycházíme-li ze skutečnosti, že každý člověk vnímá chudobu jinak – někdo se cítí být chudým v případě, kdy nemůže vycestovat na zahraniční dovolenou nebo si koupit značkové výrobky, jiný se za chudého nepovažuje ani v případě velmi nízkých příjmů či horší kvality bydlení – dojdeme k závěru, že lidé se mohou považovat za chudé, aniž by jimi skutečně byli a naopak.

V případě **objektivní chudoby** by se dalo zjednodušeně říci, že tuto určí stát. Konkrétně stanoví v čem tkví uspokojování základních lidských potřeb a jaká pomoc náleží těm, kteří se ocitli v situaci hmotné nouze. Objektivní chudobu můžeme následně členit na absolutní a relativní:

O **absolutní chudobě** hovoříme v případě, kdy si člověk není schopen zajistit např. potravu či ošacení, není tedy schopen uspokojit ani ty nejzákladnější lidské potřeby, čímž může dojít i k bezprostřednímu ohrožení života samého.

O **relativní chudobu** se jedná v případě, kdy rodina nebo jedinec uspokojují své potřeby na výrazně nižší úrovni, než je průměrná úroveň v dané společnosti. (ŘÍČAN, 2012)

1.2 Příčiny chudoby

Faktory způsobující chudobu jsou různé, mezi hlavní příčiny můžeme však zcela určitě zařadit:

Nízké výdělky a nezaměstnanost – často mohou být způsobeny nedostatečnou úrovní vzdělání, kvalifikace a dovedností. V tomto případě se dostává do popředí fakt, že ve všech oblastech světa není zajištěn rovný přístup ke vzdělání. Nejedná se jen o rozvojové země i ve vyspělejších státech mají děti ztíženou možnost absolvovat dobré školy, navštěvovat zájmové kroužky, kde by mohly rozvíjet nejen intelekt, ale i své dovednosti, nemluvě o přístupu k počítačům, které se dnes stávají téměř nepostradatelnou školní pomůckou. Z dalších příčin můžeme jmenovat nemoci, tělesné i jiné hendikepy a předdůchodový věk. Nemocní, hendikepovaní a starší lidé hledají obtížněji uplatnění na trhu práce, často tak zůstávají odkázáni na podporu v nezaměstnanosti a dávky státní sociální podpory. Ztráta pracovního příjmu na sebe váže nejen finanční problémy a pokles životní úrovně dotčené osoby (případně její rodiny), ale také stres a pocity frustrace.

O vlivu výdělků na chudobu píše Krebs, V. a kol. (2005): *„Nízké výdělky ze zaměstnání zapřičiňují chudobu jednak přímo, ale také tím, že následně jsou příčinou nízkých starobních a jiných z pracovních příjmů odvozených důchodů.“* (KREBS, 2005, str.. 115)

Války (včetně válek občanských) – přinášejí s sebou materiální i lidskou zkázu, průměrné příjmy obyvatel klesají, ztížený je přístup k pitné vodě, potravinám, hygienickým pomůckám i zdravotní péči. Útoky na civilisty mají za následek růst počtu běženců, kteří hledají ochranu před válkou v jiných zemích.

Přírodní katastrofy - sucha, záplavy, hurikány či zemětřesení devastují země po celém světě. Likvidace následků přírodních katastrof není jednoduchá ani pro nejvyspělejší země (vzpomeňme např. na škody spáchané hurikánem Katrina v srpnu 2005 na jihu Spojených států, ale také na záplavy v České republice v letech 1997, 2002 nebo 2006 a složitý proces obnovování, který v některých oblastech stále není ukončen). Rozvojové země pak často prožívají v souvislosti s přírodními katastrofami mnohem akutnější a rozsáhlejší krize, protože jejich omezené zdroje neumožňují rekonstrukci ubytování, hospodářství a infrastruktury. (KOHOUTEK, 2010)

Nepříznivá geografická poloha – tento faktor se týká především afrických zemí, obzvláště pak v subsaharské oblasti, které se nemohou plnohodnotně zapojit do světového obchodu, neboť nemají srovnatelné podmínky se zeměmi ležícími na kontinentech s příznivými klimatickými podmínkami, kvalitní půdou, množstvím splavných řek či přírodních zdrojů.

2 „Christopher a Ashley: „Dvě děti z jiných světů“

V roce 2005 vyšel v Mladé frontě DNES článek Josefa Pazderky: „Možnosti žít plnohodnotný život jsou na různých místech tak rozdílné, že věta „každý svého štěstí strůjcem“ dávno neplatí.

Christopherovi CheethamRobertsovi je jedenáct. Spolu se svými rodiči žije na farmě nedaleko Manchesteru na severu Velké Británie. Jeho život tvoří normální „samozřejmosti“ života anglického dítěte: chodí do kvalitní soukromé školy, učí se tři jazyky, dyslexii mu pomáhá překonat speciální pedagog. Rodiče – vysokoškolský profesor a učitelka francouzštiny – se mu maximálně věnují. Spolu s ostatními sourozenci ho vedou ke sportu, samostatnosti a každý rok jej berou na dovolenou do zahraničí. Až vyroste, chtěl by Christopher pracovat na burze. Tatínek ho k tomu od malička vede, koupil mu dokonce přístup na zvláštní internetové stránky, na kterých si chlapec může v malém zkusit burzovní obchody. Christophera to baví a jeho akcie na internetu, jak sám říká, vytrvale stoupají.

Ashley Eiman je o dva roky mladší. Narodil se v městečku Keetmanshoop na jihu africké Namibie. Ashley je v podstatě sirotek – matka ho porodila ve čtrnácti letech a brzy poté opustila. Od té doby jako by se po ní slehla zem. Ashley proto vyrůstá s babičkou. Ve škole se učí dobře, jednou chce být lékařem. Úroveň školní výuky je však v Keetmanshoopu ve srovnání s evropskou školou mizerná. Některé děti se ve škole naučí cizí jazyk – ale pro většinu z nich včetně Ashleyho je to nepřeskočitelná laťka. Mnohé z nich mine i základní očkování a jejich odolnost vůči nakažlivým nemocem je slabá. Virus nemoci AIDS doslova kosí velkou část jejich sousedů, příbuzných a známých. Po vyučování si Ashley nechodí hrát s dětmi. Většinu volného času prosedí na ulicích Keetmanshoopu, kde se svou mladší sestrou žebra.“ (PAZDERKA, 2005).

V současnosti je pojem chudoby spojován zejména s uspokojováním nejzákladnějších lidských potřeb obyvatel rozvojových zemí. Jejich život je provázen značnou hmotnou nouzí, nedostatkem nezávadné pitné vody, potravin a ošacení. Kritická je také situace s bydlením a přístupem k základní zdravotní péči, důsledkem pak bývá hlad, podvýživa, náchylnost k nemocem, oslabená imunita a vysoká dětská úmrtnost. Nedostatečný je rovněž přístup ke vzdělání. Životní podmínky obyvatel těchto zemí jsou v rozporu se základními lidskými právy. Značné rozdíly v životních podmínkách a možnostech výhledu do budoucnosti obou dětí z citovaného článku mě vedou k závěru, že o naplnění snů malého Christophera asi příliš pochybovat nebudeme, zato vyhlídky Ashleyho a mnoha dalších dětí však již tak optimistické nejsou.

2.1. OSN a snaha v potírání extrémní chudoby ve světě

Snižování úporné chudoby je rovněž jedním z úkolů světového společenství národů reprezentovaného OSN. V roce 2000 přijaly na tzv. Miléniovém summitu OSN všechny členské státy projekt zaměřený na zlepšení životních podmínek nejchudších obyvatel planety.

Program se skládá z osmi nejdůležitějších rozvojových cílů, jež mají být realizovány do roku 2015:

- 1) Snižování extrémní chudoby (lidé přežívající s příjmem nižším než 1 dolar na den) a hladu o polovinu,
- 2) zajistit všem dětem (chlapcům i dívkám) možnost absolvovat celé základní vzdělání, dále pak rovný přístup ke všem úrovním vzdělání,
- 3) podporovat rovnoprávnost obou pohlaví a posílit postavení žen ve společnosti,
- 4) snížit o dvě třetiny úmrtnost dětí do 5 let,
- 5) snížit o tři čtvrtiny úmrtnost matek,
- 6) zastavit šíření HIV/AIDS, malárie a dalších chorob a dosáhnout jejich postupného ubývání, zajistit fyzickou i finanční dostupnost základních léků a poskytovat zvláštní pomoc dětem osiřelým v důsledku HIV/AIDS,
- 7) zajistit udržitelný stav životního prostředí,
- 8) budovat světové partnerství pro rozvoj v rámci podpory odstraňování chudoby, vytváření spravedlivějších podmínek mezinárodního obchodu a oddlužení. (ŘÍČAN, 2005)

V září letošního roku byla v sídle OSN v New Yorku zveřejněna výroční zpráva týkající se plnění tzv. rozvojových cílů tisíciletí. V této průběžné zprávě je konstatováno, že v potírání chudoby bylo dosaženo solidních výsledků, v letech 1990-2005 došlo k poklesu počtu chudých obyvatel z 1,8 na 1,4 miliardy lidí. Značné rozdíly však existují mezi jednotlivými světovými regiony, kdy výrazně klesá počet chudých ve východní Asii, kdežto v zemích bývalého Sovětského svazu a subsaharské Africe je zaznamenán opačný trend. Pozitivních výsledků bylo dále dosaženo v oblastech:

- školní docházky, kdy základní školy navštěvuje 90% dětí, přičemž poměr dívek a chlapců na těchto školách je v 6 z 10 regionů téměř vyrovnaný,
- očkování, kdy 80% dětí v rozvojovém světě bylo očkováno proti spalničkám a úmrtnost na tuto nemoc byla v letech 2000-2006 snížena o jednu třetinu,
- přístupu k nezávadné pitné vodě a základních léků,

- oddlužení, které v některých zemích vedlo ke zvýšení výdajů na zdravotnictví a školství.

Dosavadní vývoj však mohou, podle zprávy OSN, ohrozit vysoké ceny potravin a klimatické změny. K negativním trendům se dále řadí:

- úmrtnost žen během porodu nebo následkem komplikací v těhotenství,
- podvýživa, kterou trpí čtvrtina dětí rozvojového světa,
- nedostatek základních hygienických zařízení a kanalizace,
- život ve slumech, kde žije více než třetina rostoucí městské populace,
- nejisté příjmy, kdy dvě třetiny žen rozvojového světa žijí z příjmů z vlastního drobného podnikání nebo pracují jako neplacené pomocné síly v domácnosti.

Dosažení rozvojových cílů je podle nové zprávy OSN v podstatě reálné, důležitý je však dostatek finančních zdrojů ze strany vyspělých států. (MATĚJKOVÁ, 2010)

2.2 Česká republika a program rozvojové spolupráce

Většina států světa si připouští, že extrémní chudoba je problém, který nejchudší země samy nezvládnou, a je tedy naší morální povinností jim pomoci. K těmto státům patří i Česká republika, která se jako relativně ekonomicky rozvinutá země hlásí k mezilidské solidaritě a přispívá k řešení globálních problémů prostřednictvím rozvojové spolupráce. V Koncepci ZRP ČR (2003) je uvedeno: *„Podle nejobecněji přijímané definice rozumíme vládní zahraniční pomoci soubor finančních, materiálních a dalších transferů do přijímajících zemí, poskytovaných vládami států a jejich výkonnými orgány - vedle soukromé pomoci, která je poskytována privátní a občanskou sférou. Vládní ZRP může být z hlediska vztahu dárce poskytována dvoustranně (bilaterálně) nebo mnohostranně (multilaterálně) prostřednictvím mezinárodních organizací.“* (Koncepce zahraniční rozvojové pomoci ČR na období let 2002 až 2007, 2002, str. 1)

Bilaterální pomoc může být charakteru materiálního, finančního či technického, kdy jsou využívány zkušenosti českých odborníků z jednotlivých odvětví. Významná je v rámci dvoustranné pomoci spolupráce s nevládními organizacemi, které zastávají významnou roli v oblasti všeobecné informovanosti, školení dobrovolníků a specialistů, v některých případech jsou lépe znalé poměrů v jednotlivých přijímajících zemích a proto jejich potřeby dokáží lépe zohlednit. Projekty neziskových organizací jsou spolufinancovány z celkového rozpočtu vládní zahraniční pomoci.

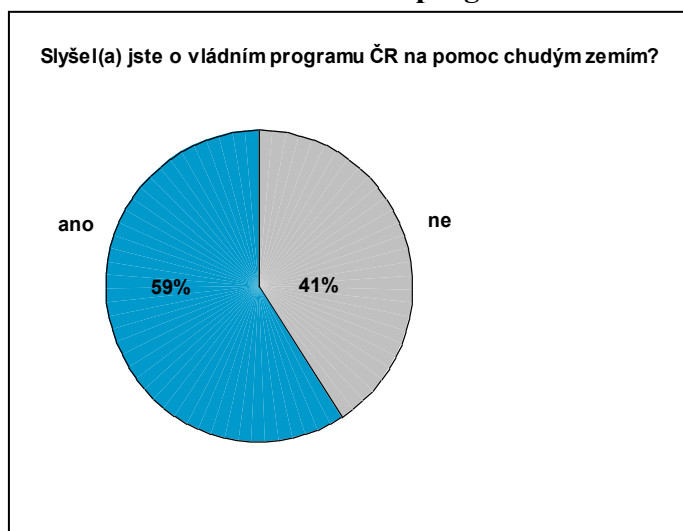
Mnohostranná zahraniční pomoc je uskutečňována prostřednictvím mezinárodních vládních organizací formou mnohostranných rozvojových projektů, účelově vázaných či

obecných příspěvků. Tato forma pomoci je podmíněna souladem mezi aktivitami jednotlivých organizací a zájmy ČR.

2.3 Informovanost obyvatel ČR o programu rozvojové spolupráce

Postoj populace České republiky k programům rozvojové spolupráce ČR rozvojovým zemím, míru informovanosti obyvatel v této oblasti, názory na to, jakým směrem by se v budoucnu měla tato pomoc ubírat, zda je dostatečná a jestli i sami občané ČR jsou ochotni pomoci – takové byly cíle výzkumu veřejného mínění realizovaného na základě zakázky Ministerstva zahraničních věcí, jako koordinátora vládního projektu zahraniční rozvojové spolupráce, firmou SC&C na vzorku 1220 respondentů v rámci celé ČR. Výzkum se uskutečnil v listopadu roku 2006 a probíhal formou osobního dotazování na základě strukturovaného dotazníku. Celkové výsledky Výzkumu veřejného mínění 11/2006 jsou k dispozici na internetových stránkách <http://www.mzv.cz> v rubrice Zahraniční vztahy/Rozvojová a humanitární spolupráce/Aktuálně. Vyhodnocení pěti vybraných otázek uvádím:

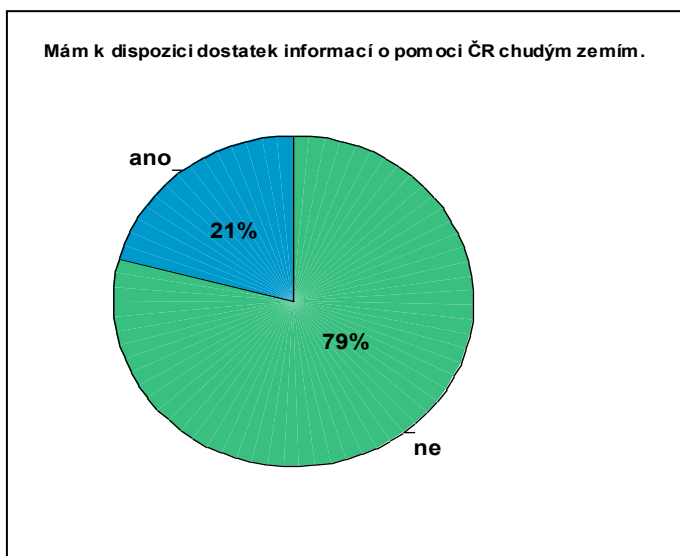
Graf č.1: Informace o vládním programu

693 respondentů odpovědělo ano, šest z deseti Čechů tedy již slyšelo o vládním programu ČR na pomoc chudým zemím.

Zdroj: SC&C spol. s r.o.: Výzkum veřejného mínění, listopad 2006

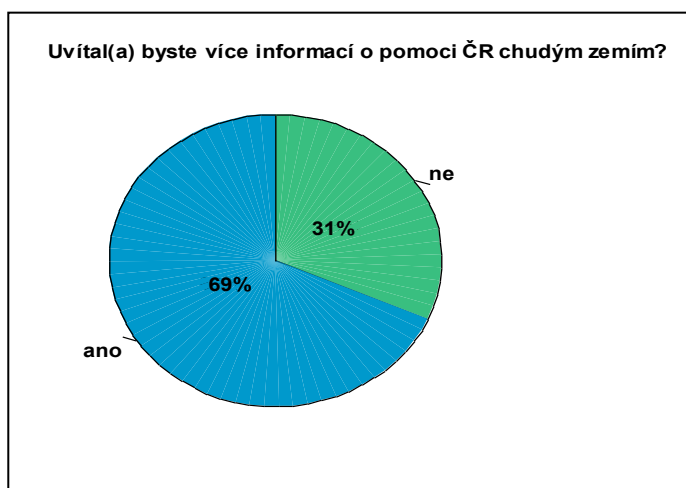
Graf č.2: Informace o pomoci ČR chudým zemím

Pouze pětina dotázaných (21%) má pocit, že je o pomoci ČR chudým zemím dostatečně informována, 79% se naopak v této oblasti informováno být necítí.

Zdroj: SC&C spol. s r.o.: Výzkum veřejného mínění, listopad 2006

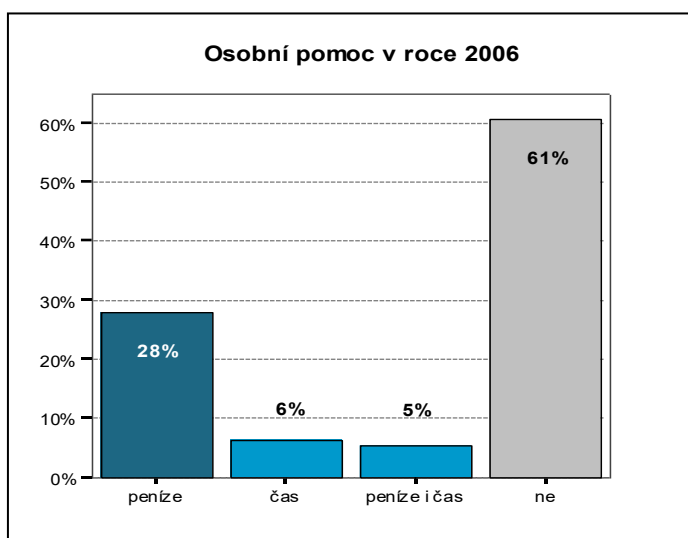
Graf č. 3: Více informací o problematice chudoby

Více informací o pomoci ČR chudým zemím by vítala většina dotázaných (69%). 384 respondentů (31%) větší informovanost nevyžaduje.

Zdroj: SC&C spol. s r.o.: Výzkum veřejného mínění, listopad 2006

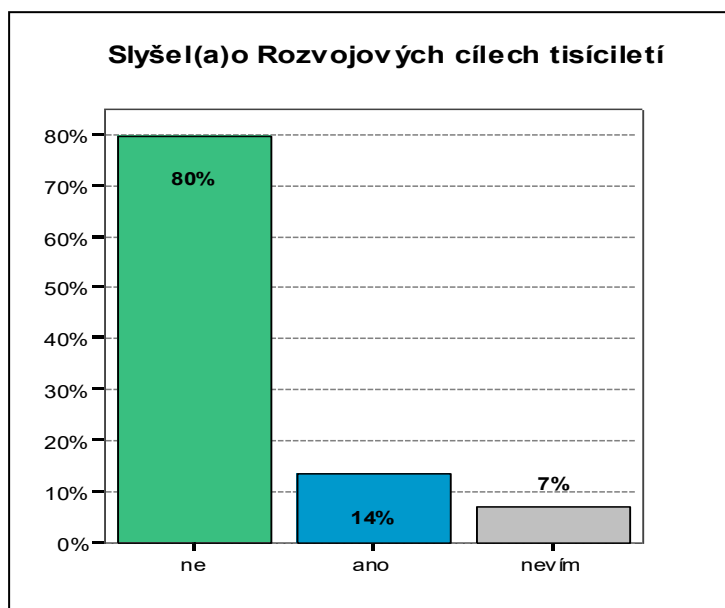
Graf č.4: Osobní intervence pomoci

Zdroj: SC&C spol. s r.o.: Výzkum veřejného mínění, listopad 2006

V roce 2006 poskytlo pouze 39% dotázaných nějakou pomoc chudým zemím, z nichž většina (28%) poskytla finanční podporu, v 6% se pak jednalo o poskytnutý čas a 5% respondentů poskytlo jak čas, tak peníze.

Graf č. 5: Informace o rozvojových cílech

Zdroj: SC&C spol. s r.o.: Výzkum veřejného mínění, listopad 2006

Pouze 164 oslovených účastníků veřejného výzkumu (14%) o rozvojových cílech tisíciletí už slyšelo, většina dotázaných - 972 (80%) však o nich povědomost nemá.

3 Jak mohu pomoci?

Vzhledem k tomu, že sami Češi se necítí být dostatečně informováni o možnostech pomoci lidem v nejchudších oblastech, avšak tyto informace by uvítali, pokusila jsem se zmapovat možnosti obyčejného člověka, jak tyto informace získat a jak pomoci. Zaměřila jsem svou pozornost na činnost mezinárodních, nevládních a neziskových organizací, nadačních fondů a dalších organizací zabývajících se humanitární a rozvojovou pomocí.

Jednou ze základních možností, jak se o této problematice dozvědět, je vysílání České televize, která v souladu se službou veřejnosti podporuje veřejně prospěšné aktivity nejen tvorbou a vysíláním programů se závažnou problematikou celospolečenského charakteru, ale také poskytováním prostoru pro vysílání osvětových a sbírkových spotů kampaní neziskového sektoru. Hlavním cílem je samozřejmě poskytování informací o humanitárních, charitativních a osvětových aktivitách pořádaných neziskovými organizacemi. V letech 2007 a 2008 Česká televize podpořila například tyto projekty:

- Postavme školu v Africe IV. a V. (veřejná sbírka na výstavbu a vybavení základních škol v jižní Etiopii; 9.-11.10.2007 a 14.-16.10.2008; Člověk v tísni, o.p.s.)
- Česko proti chudobě (informační kampaň k tématu boje s chudobou v rozvojových zemích; leden-prosinec 2007; FoRS-České fórum pro rozvojovou spolupráci)
- Klub přátel Člověk v tísni pomáhá (informační kampaň a poděkování dárcům za pomoc na humanitárních akcích; srpen-prosinec 2007; Člověk v tísni, o.p.s.)
- Skutečná pomoc (dlouhodobá veřejná sbírka na pomoc lidem v chudých zemích a realizaci rozvojových projektů; od června 2008; Člověk v tísni, o.p.s.)
- SOS Barma (veřejná sbírka na pomoc obětem cyklonu Nargis; květen 2008; Člověk v tísni, o.p.s.)

Také rozhlasové vysílání, billboardy nebo informace v denním či odborném tisku jsou možnostmi. Nejrozšířenějším způsobem je však v dnešní době dle mého názoru internet. Navštívila jsem tedy internetové stránky některých organizací, které se humanitární a rozvojovou pomocí zabývají. Všechny mají vcelku přehlednou strukturu a není žádný problém vybrat a zvolit si „svou“ formu pomoci.

UNICEF – jedná se o stránky dětského fondu OSN v ČR. Veškerá činnost UNICEF je financována ze dvou hlavních zdrojů, a to dobrovolných příspěvků vlád a soukromých darů organizací a jednotlivců. V sekci „Jak pomoci“ najdeme hned několik forem: finanční příspěvky jednorázového charakteru nebo jako Přítel dětí UNICEF, kdy přispíváme pravidelným měsíčním příspěvkem; nákupy blahopřání a dalšího zboží UNICEF

po internetu, podle tištěného katalogu či v prodejnách a prodejních místech UNICEF (zveřejněn je rovněž seznam prodejen a prodejních míst v ČR); dobrovolnická spolupráce (oblasti, ve kterých můžeme pomoci jsou uvedeny). Jedním z nejznámějších je projekt Panenka. Zapojit se můžeme dvěma způsoby, buď tvorbou panenky podle stanoveného stříhu nebo nákupem – „adopcí“ zhotovené panenky za částku 600,-- Kč, což je suma očkování 1 dítěte v rozvojových zemích proti 6 smrtelným chorobám.

Člověk v tísni – jedná se o obecně prospěšnou společnost, která vznikla jako humanitární organizace s cílem pomáhat v krizových oblastech a podporovat dodržování lidských práv ve světě. Informace o způsobech, jimiž můžeme být prospěšní, nalezneme v sekci „Zapojte se“: finanční příspěvky – pokud chceme dlouhodobě podporovat aktivity této organizace, staneme se členem Klubu přátel Člověka v tísni (rozhodneme se, jakou částku chcete měsíčně darovat a vyplníme přihlášku), pokud jsme rozhodnutí poskytnout jednorázový dar vybereme si některou ze sbírek dle seznamu (za zmínku zcela jistě stojí dlouhodobá sbírka Skutečná pomoc, <http://www.skutecnapomoc.cz>); přispívat lze také formou dárcovských SMS zpráv jednorázově nebo nově můžeme přispívat pravidelně každý měsíc po dobu 1 roku, kdy bude automaticky odečtena částka 30,-- Kč; dobrovolnická práce – seznam míst je uveden, dobrovolníci pracují bez nároku na finanční odměnu; koupě výrobků z chráněné dílny v Namibii (seznam prodejních míst uveden, bližší informace najdeme na webových stránkách projektu <http://www.nama.cz>).

Nadace ADRA - nezisková humanitární organizace, která svou činností přispívá ke zvyšování úrovně života a zdraví obyvatel. V sekci „Jak darovat“ nalezneme odkazy k jednotlivým možnostem: jedná se o DMS, finanční podporu formou darovací smlouvy nebo závěť (podrobnosti jak k darovacím smlouvám, tak k závětem, včetně vzorů těchto dokumentů jsou uvedeny).

Česko proti chudobě - koalice českých nevládních a neziskových organizací zabývajících se humanitární a rozvojovou pomocí, vzděláváním a dobrovolnou prací s organizacemi, jež se věnují otázkám mezinárodního obchodu a zadlužení a životnímu prostředí. Podrobnosti o kampani i skupinu zúčastněných organizací naleznete na webových stránkách <http://ceskoprotichudobe.cz>. V sekci „Podpora/Jak se můžete zapojit vy?“ se pod heslem „Nechceme Vaše peníze. Chceme Vás!“ nacházejí informace o možnostech, jak pomoci, např.: získat bílou pásku (symbol kampaně) a nosit ji; stát se dobrovolníkem kampaně či pomoci s organizací kampaně v místě, kde žijete; umístit bannery kampaně na svou webovou stránku. V rámci této kampaně mě velmi zaujalo, že zapojit se může opravdu každý, aniž by

měl k dispozici finanční prostředky, například i děti ze základních škol, a to formou vytvoření nástěnky. Sada pro nástěnky je zasílána zdarma a obsahuje plakáty i další materiály kampaně, včetně několika kusů bílých pásek.

Dalším z projektů je Sponzorování dětí z rozvojových zemí, nazývané také „**adopce na dálku**“, o kterých by se dalo napsat velmi mnoho. Jedná se o charitativní projekt zaměřený na trvalou pomoc chudým dětem z celého světa. V rámci tohoto projektu jsou vybírány děti z nejchudších rodin, jejichž rodiče nemají dostatek prostředků k zajištění jejich vzdělání. Ucelený přehled o projektu a také seznam organizací, které ho realizují, získáme na webových stránkách <http://www.vseoadopci.ic.cz> . Na stránkách jednotlivých organizací se pak seznámíme s podmínkami a pravidly projektu a můžeme si vybrat dítě, o jehož sponzorování projevíme zájem.

Závěr

Přijmeme-li za svou definici, která říká: „*sociální událost – označuje riziko, které je společensky uznáno za závažné a vyžadující společenskou ochranu, protože postižená osoba nebo rodina nejsou s to jeho důsledky odvrátit*“¹, musíme v tomto kontextu souhlasit s tím, že chudoba skutečně je sociální událostí. V současné době je považována za jeden z nejzávažnějších problémů globalizovaného světa. Mezinárodní společenství ji vnímá intenzivně a evidentní jsou i snahy o vymýcení či alespoň zmírnění dopadů chudoby jak na obyvatele, tak na ekonomiku. Pokud se budou zaostalejší země rozvíjet, mohou představovat odbytíště pro výrobky vyspělých zemí. Bez povšimnutí nemůže zůstat ani fakt, že příliv migrantů a uprchlíků, nelegální obchod se zbraněmi, drogami či lidmi a v neposlední řadě i terorismus ohrožují bezpečnost a stabilitu bohatých zemí. I tyto důvody mohou být, vedle solidarity, motivací západního světa pro boj s chudobou.

OSN jako reprezentant světového společenství národů jasně definoval své cíle v oblasti potírání extrémní chudoby v tzv. rozvojových cílech tisíciletí přijatých v roce 2000 na Miléniovém summitu OSN. Podle průběžné zprávy OSN ze září letošního roku je naplnění těchto cílů reálné, nebude to však možné bez poskytnutí dostatečných finančních prostředků ze strany vyspělých zemí.

Také Česká republika se aktivně zapojuje do programů humanitární a rozvojové pomoci, ať už se jedná o aktivity vládní nebo aktivity nevládních a neziskových organizací. Samotní Čechové se však necítí být dostatečně informováni v této oblasti, a to i přesto, že většina z nich (3/5) někdy slyšela o vládním programu rozvojové pomoci. Jednoznačně by uvítali více informací. Dle mého názoru jsou však informace týkající se této problematiky dobře dostupné, ať už se jedná o vysílání České televize či rozhlasových stanic, článků v denním nebo odborném tisku, především ale hovořím o internetu. Webové stránky jednotlivých organizací jsou přehledné, obsahují spoustu zajímavých a relevantních informací. Nechceme-li jen vyčkávat, než nás někdo osloví, buďme aktivní. Pokud nám osud obyvatel z méně rozvinutých zemí naší planety není lhostejný, stačí málo - jen si vybrat a zapojit se.

¹ Citace z webových stránek: <http://marap.blog.cz>

Použité zdroje

Literatura:

- [1] KREBS, V. A KOLEKTIV. *Sociální politika*. Praha: ASPI, a.s., 2005, str. 504. ISBN 80-7357-050-5
- [2] KOLEKTIV AUTORŮ. *Globalizace a globální problémy 2005-2007, sborník textů k celouniverzitnímu kurzu*. Praha: Univerzita Karlova, COŽP, 2006, str. 312. ISBN 80-87076-01-X

Článek v tisku:

- [3] PAZDERKA, J.. *Dvě děti z jiných světů*. Mladá fronta DNES ze dne 10.9.2005, Rubrika: Rok nula plus pět, str. 02

Výzkum veřejného mínění:

- [4] SC&C, spol. s r.o.. *Výzkum veřejného mínění 11/2006*. zadavatel Ministerstvo zahraničních věcí, 2006, str. 117

Koncepce:

- [5] Ministerstvo zahraniční věcí ČR. *Koncepce zahraniční rozvojové pomoci České republiky na období let 2002-2007*. Praha, 2001, str. 18

Webové stránky:

- [6] Informační centrum OSN v Praze. <http://www.osn.cz>
- [7] NAVAJO – otevřená encyklopedie. <http://navajo.cz>
- [8] Wikipedie, otevřená encyklopedie. <http://cs.wikipedia.org>
- [9] UNICEF. <http://www.unicef.cz>
- [10] Člověk v tísni. <http://clovekv tisni.cz>
- [11] Česko proti chudobě. <http://ceskoprotichudobe.cz>
- [12] Nadace ADRA. <http://www.nadace-adra.cz>
- [13] Česká televize. <http://www.ceskatelevize.cz>
- [14] Česká rozvojová agentura. <http://www.rozvojovestradisko.cz>
- [15] Vše o adopci. <http://www.vseoadopci.ic.cz>
- [16] Ministerstvo zahraničních věcí ČR. <http://www.mzv.cz>
- [17] Webové stránky <http://marap.blog.cz>